

(63 1.)

VERSLAG DER COMMISSIE.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 218 der Zitting 1897—1898.)

De Commissie van onderzoek in wier handen is gesteld het verslag der Algemeene Rekenkamer over 1897 heeft de eer het navolgende te rapporteeren.

De Commissie betuigt gaarne instemming met de waardeering, door hare voorgangsters bij herhaling uitgesproken, voor den arbeid der Rekenkamer, wier verslag opnieuw zoovele blijken geeft met hoe groote zorgvuldigheid door haar de taak der contrôle op het beheer van 's Rijks financiën wordt uitgevoerd. Dit betreft niet slechts het toezicht op de posten, waarmede belangrijke sommen zijn gemoeid, maar evenzeer de schijnbaar kleine zaken, doch die, hetzij om des beginsels wille, hetzij vanwege de gevolgen, die een eerste stap in ongewenschte richting hebben kan, meermalen belangrijk geacht kunnen worden. De Rekenkamer blijkt daarbij zich doorgaand te bevljtigen de hand te doen houden aan de wetten en wettelijke voorschriften verband houdende met comptabel beheer, waar bij hoogere of lagere autoriteiten herinnering daaraan niet ten eenenmale overtollig scheen.

Het zijn slechts zeer enkele punten, op welke de Commissie aanleiding gevonden heeft in het bijzonder de aandacht te vestigen.

De uitvoering der wet op de besmettelijke veeziekten riep de Rekenkamer tot zeer veelvuldige bemoeiingen bij de verrekening van posten van ontvang en uitgaaf. Niet altijd bleken, zoo burgerlijke als justitieele ambtenaren geheel correct te zijn geweest in hun optreden. Op bladz. 3 van het verslag vindt men de toezegging van den Minister van Justitie aan de Rekenkamer vermeld, dat, mochten opnieuw in het aanstaande voorjaar (1898 of 1899?) veelvuldige klachten inkomen over de toepassing der veewet, in dat geval de medewerking van het Departement van Binnenlandsche Zaken zoo noodig zou worden ingeroepen om tot eene gelijkmatige juiste toepassing der wet te geraken. Of zoodanige medewerking is ingeroepen en werkelijk verleend tegen het nu aangebroken voorjaar, blijkt uit het verslag der Rekenkamer niet. Bij het nog af en toe hier en daar in den lande opnieuw voorkomen van veeziekten, schijnt het der Commissie zeer wenschelijk, dat het aan de blijkbaar niet overbodige

voorschriften tot uniform optreden in deze niet ontbreke. Dat verstrekking van voorschriften of inlichtingen aan de gemeentelijke politien niet overbodig is, bewijst ook het op dezelfde bladzijde van het verslag vermelde, dat inbeslagneming van voorwerpen verzuimd werd, ten gevolge waarvan de rechter geene verbeurdverklaring had kunnen uitspreken.

Op bladz. 5 doet de Rekenkamer mededeeling van de zeer belangrijke posten welke haar ter verevening voorkwamen ter zake van uitgaven, in 1896 en 1897 ten behoeve, zoo van de Rijkslandbouw- en de Rijkstuinbouw-, als van de Rijks-hoogereburgerschool te Wageningen, besteed aan leveringen en werkzaamheden, alle volgens mondeling en dus vrij waarschijnlijk zonder openbare mededinging, aangegane overeenkomsten. Zoolang de laatste omstandigheid, als het bedrag der posten zelve heeft niet kunnen nalaten de aandacht te trekken.

Op bladz. 14 vindt men melding gemaakt van de dusgenaamde „Speciale kredieten” aan de Ministers van Marine en van Binnenlandsche Zaken geopend in een overgangstoestand, die zich van het afloopend op het volgend dienstjaar voortdoet, zoolang de betrokken hoofdstukken der Staatsbegrooting nog niet bij de wet zijn vastgesteld. Het kon niet onopgemerkt blijven, dat evenals ten vorigen jare, genoemde twee Departementen de eenige waren, die aan zoodanige speciale kredieten behoefte bleken te gevoelen voor het gaande houden van den dienst.

Het meerdere bladzijden beslaand overzicht, rakende de contrôle op declaratiën van reis- en verblijfkosten en vacatiegelden doet zien, dat die contrôle voortdurend een nauwgezet onderzoek in bijzonderheden vanwege de Rekenkamer noodig maakt tegenover de neiging van enkele functionarissen om aan vorderingen te dezer zake eene uitbreiding te geven, niet altijd in goede verhouding tot eene redelijke opvatting omtrent de wegens de gepraeeteerde diensten hun toekomstige schadeloosstellingen.

Op bladz. 25/26 vindt men mededeeling van een twijfel, ontstaan omtrent den maatstaf voor berekening van het honorarium van deskundigen, geroepen tot opneming van den staat van onderhoud, waarin zekere spoorwegwerken zich bevonden, daar het onzeker bleek of zij al dan niet in de termen vielen om beschouwd te worden als scheidsmannen in den zin van die, bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering. Het blijkt wenschelijk te zijn in voorkomende analoge gevallen omtrent het honorarium der aangewezen personen vóór de aanvaarding hunner functiën vaste bepalingen te maken.

De Commissie heeft ten slotte de eer voor te stellen het verslag der Algemeene Rekenkamer voor kennisgeving aan te nemen en afdrucken van het tegenwoordige rapport te zenden aan de hoofden der Departementen van Algemeen Bestuur en aan de Algemeene Rekenkamer.

Aldus vastgesteld den 30sten Maart 1899.

VAN ALPHEN.
TRAVAGLINO.
C. VAN BYLANDT
SCHAAFSMA.
FOKKER.